

มติใหม่ของการส่งเสริมการลงทุนของอินโดนีเซีย

ยุทธศักดิ์ วัฒนสวัสดิ์

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

นับตั้งแต่นายพลสุติโล บัมบัง ยูโดโยโน รับตำแหน่งประธานาธิบดีของอินโดนีเซีย ทำให้ประเทศได้กลับมายิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่งในด้านความมั่นคงทางการเมืองและด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ จากสถิติล่าสุดเมื่อปี 2553 อินโดนีเซียมีเศรษฐกิจ 706.7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (เปรียบเทียบกับไทย 318.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ) นับว่าใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเป็นอันดับที่ 18 ของโลก

สำหรับการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจการลงทุนนั้น ได้ปรับโครงสร้างหน่วยงานต่างๆ โดยเดิมอินโดนีเซียได้ควรวางกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงการค้าเข้าด้วยกันตั้งแต่ปี 2538 ในสมัยประธานาธิบดีซูฮาร์โต กลายเป็นกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า แต่มีเสียงบ่นกันมากในบรรดานักธุรกิจว่าภายหลังรวมเข้าด้วยกัน รัฐมนตรีกระทรวงแห่งนี้สนใจการค้ามากเป็นพิเศษ ขณะเดียวกันได้ละเลยภารกิจในด้านพัฒนาอุตสาหกรรม ดังนั้นประธานาธิบดีสุติโลจึงสั่งการให้แยกออกเป็น 2 กระทรวงตามเดิม

นอกจากนี้ ได้ปรับโครงสร้างหน่วยงานคณะกรรมการประสานงานการลงทุน (BKPM) ซึ่งเป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของอินโดนีเซีย โดยเดิมอยู่ภายใต้กระทรวงการค้า แม้ว่าในทางปฏิบัติจะรายงานตรงต่อประธานาธิบดีก็ตาม โดยในปี 2550 ได้ปรับโครงสร้างโดยแยกหน่วยงาน BKPM ออกจากกระทรวงการค้าเป็นหน่วยงานอิสระ พร้อมกับยกระดับตำแหน่งประธานกรรมการของหน่วยงาน BKPM ให้มีฐานะเทียบเท่ากับรัฐมนตรี โดยขึ้นตรงต่อประธานาธิบดี เพื่อให้การประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทำได้ง่ายยิ่งขึ้น

สำหรับในด้านส่งเสริมการลงทุน เพื่อเร่งรัดโครงการลงทุนภายใต้แผนแม่บทเพื่อเร่งรัดและขยายการพัฒนาเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย โดยได้ออกประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนใหม่เมื่อเดือนสิงหาคม 2554 ดังนี้

ประการแรก กำหนดกิจการอยู่ในข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์มี 5 สาขา รวม 87 ประเภทกิจการ จำแนกเป็น

- หมวดโลหะพื้นฐาน 35 ประเภท
- โรงกลั่นน้ำมันหรือเคมีอินทรีย์พื้นฐานที่ได้รับมาจากปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ 21 ประเภท
- อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล 17 ประเภท
- พลังงานหมุนเวียน 10 ประเภท
- อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โพลีเมอร์ 4 ประเภท

อนึ่ง นอกเหนือจากกิจการ 5 หมวดข้างต้น กระทรวงการคลังอาจจะพิจารณาให้การส่งเสริมหากเห็นว่าเป็นธุรกิจที่จะมีส่วนสนับสนุนอย่างมากต่อการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมของประเทศ

ประการที่สอง มูลค่าการลงทุนขั้นต่ำ 1,000,000 ล้านรูเปียส หรือประมาณ 3,600 ล้านบาท

ประการที่สาม ผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องฝากเงินขั้นต่ำ 10% ของมูลค่าเงินลงทุน ในธนาคารอินโดนีเซีย

ประการที่สี่ กิจการที่ได้รับการส่งเสริม อยู่ในข่ายได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 – 10 ปี นับตั้งแต่เริ่มผลิตเชิงพาณิชย์ และสามารถอนุมัติลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลถึงหนึ่งอีกเป็นเวลา 2 ปี รวมเป็นสูงสุด 12 ปี หากโครงการข้างต้นได้ก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่บริเวณรอบๆ โครงการ

ประการที่ห้า ผู้ขอรับการส่งเสริมสามารถเป็นบริษัทอินโดนีเซียหรือบริษัทต่างชาติถือหุ้นข้างมาก

ประการที่หก จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในปี 2557 ต่อประธานกรรมการ BKPM หรือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งใน 2 หน่วยงานข้างต้น ประเมินเบื้องต้น

เกี่ยวกับโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในประเด็นต่างๆ เช่น มีโครงการที่ดำเนินการอยู่แล้วในอุตสาหกรรมนั้นๆ หรือไม่ สถานที่ตั้งโครงการอยู่ห่างไกลหรือไม่เพื่อกระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาค การใช้และถ่ายทอดเทคโนโลยี ฯลฯ โดยต้องดำเนินการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 14 วันทำการ

หากเห็นว่าไม่ควรได้รับการส่งเสริม หน่วยงาน BKPM หรือกระทรวงอุตสาหกรรม จะส่งจดหมายตอบผู้ขอรับการส่งเสริม แต่หากเห็นว่าโครงการควรได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จะส่งคำขอรับการส่งเสริมพร้อมข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาอนุมัติให้สิทธิและประโยชน์ต่อไป

การปรับเปลี่ยนนโยบายการลงทุนนั้นว่าได้รับการตอบรับทางบวกอย่างกว้างขวาง และปัจจุบันอินโดนีเซียกำลังเนือหอมที่จะเป็นแหล่งลงทุนสำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดย BKPM ประกาศเป้าหมายการลงทุน 283 ล้านล้านรูเปียส์ หรือประมาณ 31 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2555 เพิ่มขึ้นเป็น 383 ล้านล้านรูเปียส์ ในปี 2556 และ 500 ล้านล้านรูเปียส์ ในปี 2557 ทั้งนี้ มีการคาดหมายว่าอินโดนีเซียจะสามารถพัฒนาเป็นเศรษฐกิจจากในปี 2553 มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 18 ของโลก ไปสู่อันดับที่ 10 ของโลกภายในปี 2563 และเป็นอันดับที่ 6 ของโลก ภายในปี 2573

หมายเหตุ : ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Post Today ฉบับวันที่ 26 ธันวาคม 2554